

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR MOLDOVOS RESPUBLIKOS**SUTARTIS****DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS IR
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE**

Lietuvos Respublika ir Moldovos Respublika, teikdamos svarbią reikšmę bendradarbiavimo plėtojimui teisinės pagalbos srityje – civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, s u s i t a r ė:

P i r m o j i d a l i s**BENDRIEJI NUOSTATAI****1 straipsnis****Teisinė gynyba**

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojami tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, prokuratūrą, notarines kontorą (toliau – teisingumo įstaigos) bei kitas įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos ir baudžiamosios bylos, gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, teikti prašymus, paduoti ieškinius ir atlikti kitus procesinius veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir savi piliečiai.

3. Įgyvendinant teisinę gynybą, vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laisvai ir nekliudomai naudotis tiek savo valstybės, tiek ir kitos Susitariančiosios Šalies advokatų paslaugomis.

Vienos Susitariančiosios Šalies advokatai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje naudojami tokiomis pat teisėmis, kaip ir šios Susitariančiosios Šalies advokatai, ir turi teisę nekliudomai teikti teisinę pagalbą kitos Susitariančiosios Šalies piliečiams.

4. Šio straipsnio 1-3 punktų nuostatai taikytini ir juridiniams asmenims, įsteigtiems pagal vienos iš Susitariančiųjų Šalių įstatymus.

2 straipsnis**Teisinė pagalba**

1. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai teisinę pagalbą civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, vadovaudamosi šios Sutarties nuostatais.

2. Teisingumo įstaigos teikia teisinę pagalbą ir kitoms įstaigoms, kurioms pagal kompetenciją priklauso bylos, nurodytos 1 punkte.

3. Kitos įstaigos, kurioms pagal kompetenciją priklauso bylos, nurodytos 1 punkte, prašymus dėl teisinės pagalbos siunčia per teisingumo įstaigas.

3 straipsnis**Teisinės pagalbos apimtis**

Teisinė pagalba apima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymuose numatytų procesinių veiksmų atlikimą, kaip antai: šalių, kaltinamųjų, teisiamųjų, liudytojų, ekspertų apklausą, ekspertizių, apžiūros atlikimą, daiktinių įrodymų perdavimą, baudžiamojo persekiojimo pradėjimą arba perėmimą ir nusikaltimus padariusių asmenų išdavimą, teismo sprendimų civilinėse

bylose pripažinimą ir vykdymą, dokumentų įteikimą ir persiuntimą, pateikimą kitos Šalies prašymu duomenų apie kaltinamųjų teistumą.

4 straipsnis

Susizinojimo tvarka

Teikdamos teisinę pagalbą, Susitariančiųjų Šalių įstaigos tarpusavyje susizino per Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją ir Generalinę prokuratūrą ir Moldovos Respublikos teisingumo ministeriją ir Prokuratūrą.

5 straipsnis

Vartojama kalba

1. Prašymas suteikti teisinę pagalbą ir pridedami prie jo dokumentai surašomi prašymą pateikiančios įstaigos valstybine kalba. Šis prašymas patvirtinamas jį pateikiančios įstaigos herbiniu antspaudu ir jos vadovo (kompetentingo asmens) parašu.

2. Prie prašymo suteikti teisinę pagalbą ir pridedamų prie jo dokumentų turi būti pridėtas vertimas į prašymo vykdytojo valstybinę kalbą arba į tarpusavyje suderintą anglų arba rusų kalbą. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras arba prašymą pateikiančios įstaigos pareigūnas, uždedant kompetentingos įstaigos herbinį antspaudą, arba prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies diplomatinę atstovybę ar konsulinę įstaigą.

3. Vykdam prašymą suteikti teisinę pagalbą, dokumentai surašomi vykdytojo valstybine kalba ir išsiunčiami kartu su vertimu į prašymą pateikusios įstaigos valstybinę kalbą arba į tarpusavyje suderintą anglų arba rusų kalbą. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras arba įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pareigūnas, uždedant kompetentingos įstaigos herbinį antspaudą, arba Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, diplomatinę atstovybę ar konsulinę įstaigą.

6 straipsnis

Dokumentų įforminimas

Dokumentai, kuriuos teisingumo ir kitos įstaigos siunčia dėl teisinės pagalbos, turi būti patvirtinti herbiniu antspaudu.

7 straipsnis

Pavedimo suteikti teisinę pagalbą forma

Pavedime suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas;
- 3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;
- 4) asmenų, dėl kurių pateikiamas prašymas, vardai ir pavardės, jų pilietybė, užsiėmimas, nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė;
- 5) jų įgaliotų atstovų pavardės ir adresai;
- 6) pavedimo turinys, o baudžiamosiose bylose taip pat padaryto nusikaltimo faktinių aplinkybių aprašymas ir jo juridinė kvalifikacija.

8 straipsnis

Vykdymo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, vykdydama pavedimą suteikti teisinę pagalbą, vadovaujasi savo valstybės įstatymais. Tačiau pavedimą pateikusių įstaigos prašoma, ji gali taikyti pavedimą pateikusių Susitariančiosios Šalies procesines normas, jeigu šios normos neprieštarauja jos įstatymams.

2. Jei teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, nekompetentinga jį įvykdyti, ji persiunčia pavedimą kompetentingai teisingumo įstaigai ir praneša apie tai pateikusiai pavedimą įstaigai.

3. Jeigu teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, gauna atitinkamą prašymą, ji praneša pavedimą pateikusiai įstaigai apie pavedimo vykdymo vietą ir laiką.

4. Įvykdžiusi pavedimą, teisingumo įstaiga, kuriai jis adresuotas, išsiunčia dokumentus pavedimą pateikusiai įstaigai; tuo atveju, jei teisinė pagalba negalėjo būti suteikta, pavedimas grąžinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį vykdyti.

9 straipsnis

Dokumentų įteikimo tvarka

1. Įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal jos valstybėje galiojančias taisykles, jeigu įteikiamieji dokumentai surašyti jos kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas. Tais atvejais, kai dokumentai surašyti ne Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, kalba arba prie jų ne pridėtas vertimas, jie įteikiami gavėjui tuo atveju, jei jis sutinka juos priimti.

2. Prašyme įteikti dokumentą turi būti nurodytas tikslus gavėjo adresas ir įteikiamo dokumento pavadinimas. Jeigu prašyme įteikti dokumentą nurodytas adresas paaiškėjo esąs nevisas ar netikslus, įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, vadovaudamasi savo įstatymais, imasi priemonių tiksliai adresui nustatyti.

10 straipsnis

Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinimas įforminamas pagal taisykles, galiojančias Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje. Patvirtinime turi būti nurodytas įteikimo laikas ir vieta, taip pat asmuo, kuriam įteiktas dokumentas.

11 straipsnis

Dokumentų įteikimas ir piliečių apklausa per diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas

Susitariančiosios Šalys turi teisę įteikti dokumentus bei apklausti savus piliečius per savo diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas. Tokiu atveju priverstinio pobūdžio priemonės negali būti taikomos.

12 straipsnis

Asmenų, kviečiamų dalyvauti baudžiamųjų ir civilinių bylų nagrinėjimo procese, iškvietimas į užsienį

1. Jeigu, atliekant parengtinį tyrimą arba teisme nagrinėjant bylą, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atsiranda būtinybė iškviešti asmenį, esantį kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į šios Šalies atitinkamą įstaigą, pavedant jai įteikti šaukimą.

2. Šaukime negali būti numatyta sankcija už kviečiamojo asmens neatvykimą.

3. Asmeniui nepriklausomai nuo jo pilietybės, atvykusiam pagal iškvietimą į kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamą įstaigą savo noru, negali būti šios Šalies teritorijoje taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jis negali būti suimtas arba nubaustas už kokią nors

veiką, padarytą iki perkertant valstybinę sieną. Tokiems asmenims taip pat negali būti taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti ar nubausti, vadovaujantis jų parodymais ir išvadomis, kuriuos jie davė kaip ekspertai, arba dėl veikos, kuri yra nagrinėjimo dalykas.

4. Šia privilegija nesinaudoja asmuo, jeigu jis per 10 dienų po to, kai jam buvo pranešta, kad jo buvimas nėra būtinas, neišvyks iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį jis negalėjo išvykti iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių.

5. Nukentėjusieji, liudytojai ir ekspertai, atvykę į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, turi teisę gauti iš juos iškvietusios įstaigos kelionės ir gyvenimo užsienyje išlaidų, taip pat dėl atitraukimo nuo darbo negauto darbo užmokesčio atlyginimą. Be to, ekspertai turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta, kokias išmokų rūšis turi teisę gauti iškviestieji asmenys. Jiems prašant, Susitariančioji Šalis, išsiuntusi šaukimą, išmoka avansą šioms išlaidoms atlyginti.

13 straipsnis

Dokumentų galiojimas

1. Dokumentai, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje surašė arba paliudijo pagal savo kompetenciją nustatyta tvarka, patvirtinant herbiniu antspaudu, teismas ar oficialus asmuo (notaras, oficialus vertėjas, ekspertas ir pan.), kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimami be jokio kito patvirtinimo.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, turi ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje oficialių dokumentų įrodomąją galią.

14 straipsnis

Išlaidos, teikiant teisinę pagalbą

1. Susitariančioji Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, nereikalaus, kad būtų atlygintos išlaidos teikiant teisinę pagalbą. Visos išlaidos, atsiradusios teikiant teisinę pagalbą Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, tenka joms pačioms.

2. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, praneš įstaigai, siunčiančiai pavedimą, apie išlaidų dydį. Jeigu įstaiga, siunčianti pavedimą, išieškos šias išlaidas iš asmens, privalančio jas atlyginti, išieškotos sumos atitenka jas išieškojusiai Susitariančiajai Šaliai.

15 straipsnis

Informacijos teikimas

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra ir Moldovos Respublikos teisingumo ministerija ir Prokuratūra teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją apie jų valstybėse galiojančius ar galiojusius įstatymus ir jų taikymą teisingumo įstaigose.

16 straipsnis

Nemokama teisinė gynyba

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiams kitos Susitariančiosios Šalies teismuose ir kitose įstaigose teikiama nemokama juridinė pagalba bei užtikrinamas nemokamas teismo procesas tokiais pat pagrindais ir tokiomis pat lengvatomis kaip ir savo piliečiams.

17 straipsnis

Dokumentų persiuntimas

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja viena kitai jų prašymu diplomatine tvarka be vertimo ir nemokamai persiųsti civilinės būklės aktų registravimo liudijimus ir kitus dokumentus (apie išsilavinimą, darbą ir t. t.) apie kitos Susitariančiosios Šalies piliečių asmenines teises ir turtinius interesus.

2. Susitariančiosios Šalys tais atvejais, kai jų piliečiai ar asmenys, nuolat gyvenantys jų teritorijoje, prašo leidimo apsigyventi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šiai Šaliai prašant, įsipareigoja pateikti duomenis apie šių asmenų teistumą, baudžiamojo proceso jų atžvilgiu vykdymą ir apie pripažinimą chroniškais alkoholikaais, narkomanaais arba chroniškais psichiniais ligoniais.

A n t r o j i d a l i s

SPECIALIEJI NUOSTATAI

I S K Y R I U S

TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI CIVILINĖSE IR ŠEIMOS BYLOSE

18 straipsnis

Atleidimas nuo teismo išlaidų

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atleidžiami nuo teismo išlaidų tais pačiais pagrindais ir tokia pat apimtimi kaip ir šios valstybės piliečiai.

19 straipsnis

Išdavimas dokumentų apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį

1. Dokumentą apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį atleidimui nuo teismo išlaidų išduoda kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta arba buveinė.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos ar buveinės Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, pakanka dokumento, kurį išdavė arba patvirtino jo valstybės diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

3. Teismas, nagrinėdamas prašymą atleisti nuo teismo išlaidų, gali prašyti papildomų paaiškinimų iš įstaigos, išdavusios dokumentą.

20 straipsnis

Teismų kompetencija

1. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies teismai kompetentingi nagrinėti civilines ir šeimos bylas, jeigu atsakovas turi jos teritorijoje gyvenamąją vietą ir jei ši Sutartis nenumato kitaip. Jie kompetentingi nagrinėti ieškinius, pareikštus juridiniams asmenims, jeigu šios Šalies teritorijoje yra juridinio asmens valdymo įstaiga, atstovybė arba filialas.

2. Susitariančiųjų Šalių teismai nagrinėja bylas ir kitais atvejais, esant raštiškam šalių susitarimui. Kai yra toks susitarimas, teismas pagal atsakovo pareiškimą nutraukia bylos nagrinėjimą, jeigu šis pareiškimas gautas iki pateikiant atsikirtimus dėl ieškinio esmės. Šalys savo susitarimu negali pakeisti išimtinės teismų kompetencijos.

3. Jeigu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose, kompetinguose pagal šią Sutartį, iškelta byla tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, teismas, iškėlęs bylą vėliau, ją nutraukia.

21 straipsnis

Teisnumas ir veiksnumas

1. Fizinio asmens veiksnumą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, įstatymai.
2. Juridinio asmens teisnumą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis įsteigtas, įstatymai.

22 straipsnis

Veiksnumo apribojimas arba pripažinimas neveiksniu

1. Apribojant asmens veiksnumą arba pripažįstant jį neveiksniu yra kompetentingos įstaigos ir taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo.
2. Jei vienos Susitariančiosios Šalies įstaiga nustato, kad yra pagrindas apriboti veiksnumą arba pripažinti neveiksniu kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kurio gyvenamoji vieta ar buveinė yra šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, ji praneša apie tai kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai. Jeigu įstaiga, kuriai pranešta, pareiškia, kad ji suteikia teisę atlikti tolesnius veiksmus įstaigai Šalies, kurios teritorijoje yra šio asmens gyvenamoji vieta ar buveinė, arba per tris mėnesius neatsako, tai įstaiga Šalies, kurios teritorijoje yra asmens gyvenamoji vieta ar buveinė, gali nagrinėti bylą dėl jo veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais, kai veiksnumo apribojimo ar pripažinimo neveiksniu priežastis taip pat numatyta ir įstatymais tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Sprendimas dėl veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu turi būti išsiųstas kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktai taikomi ir panaikinant sprendimą apriboti veiksnumą arba pripažinti neveiksniu.

23 straipsnis

Neatidėliotinais atvejais pripažintino neveiksniu ir esančio kitos Susitariančiosios Šalies piliečiu asmens gyvenamosios vietos arba buveinės įstaiga gali pati atlikti veiksmus, būtinus apginti asmenį ar jo turtą. Potvarkiai dėl šių veiksmų išsiunčiami Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, atitinkamai įstaigai; šie potvarkiai turi būti panaikinti, jei šios Susitariančiosios Šalies įstaiga nutars kitaip.

24 straipsnis

Pripažinimas nežinia kur esančiu, paskelbimas mirusiu ir mirties fakto nustatymas

1. Nagrinėti bylas dėl pripažinimo nežinia kur esančiu ir paskelbimo mirusiu arba dėl mirties fakto nustatymo kompetentingos įstaigos tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu asmuo buvo tuo metu, kai jis paskutinėmis žiniomis buvo gyvas.
2. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos gali pripažinti kitos Susitariančiosios Šalies pilietį nežinia kur esančiu arba mirusiu, taip pat nustatyti jo mirties faktą, prašant jos teritorijoje gyvenantiems asmenims, jeigu jų teisės ir interesai yra pagrįsti šios Susitariančiosios Šalies įstatymais.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytais atvejais Susitariančiųjų Šalių įstaigos taiko savo valstybės įstatymus.

25 straipsnis

Santuokos sudarymas

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam susituokiančiam asmeniui nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai. Be to, neturi būti kliūčių santuokai sudaryti, numatytų įstatymuose tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje santuoka sudaroma.

2. Santuokos sudarymo formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ji sudaroma, įstatymai.

26 straipsnis

Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai teisiniai santykiai

1. Sutuoktinių asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jei vienas iš sutuoktinių gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, be to, abu sutuoktiniai turi tą pačią pilietybę, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai jie yra, įstatymai.

3. Jei vienas iš sutuoktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo jų paskutinė bendra gyvenamoji vieta, įstatymai.

4. Jeigu nurodyti šio straipsnio 3 punkte asmenys neturėjo bendros gyvenamosios vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijose, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga nagrinėja bylą, įstatymai.

5. Šio straipsnio taisyklės netaikomos sutuoktinių turtiniams santykiams dėl nekilnojamojo turto.

27 straipsnis

Santuokos nutraukimas ir santuokos pripažinimas negaliojančia

1. Nagrinėjant santuokos nutraukimo bylas yra kompetentingos įstaigos ir taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiais sutuoktiniai buvo paduodant pareiškimą. Jeigu sutuoktinių gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai kompetentingos ir šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

2. Jeigu paduodant pareiškimą nutraukti santuoką vienas iš sutuoktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingos abiejų Susitariančiųjų Šalių įstaigos. Šiuo atveju jos taiko savo valstybės įstatymus.

3. Bylose dėl santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie pagal 25 straipsnį buvo taikyti sudarant santuoką. Šiuo atveju teismų kompetencija nustatoma atitinkamai vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 punktais.

Tėvų ir vaikų teisiniai santykiai

28 straipsnis

Tėvystės nustatymo, įrašo tėvais nuginčijimo, vaiko kilmės iš šios santuokos nustatymo bylos sprendžiamos vadovaujantis Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis vaikas yra pagal gimimą, įstatymais.

29 straipsnis

1. Teisinius santykius tarp tėvų ir vaikų reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jeigu kurio nors iš tėvų ir vaikų gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų teisinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

30 straipsnis

Teisinius santykius tarp vaiko ir jo motinos bei tėvo, nesančių tarpusavyje santuokoje, reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

31 straipsnis

Priimti sprendimus bylose dėl teisinių santykių, nurodytų 28-30 straipsniuose, kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios įstatymai tokiais atvejais taikytini.

Jeigu ieškovas ir atsakovas gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingi taip pat teismai ir šios Susitariančiosios Šalies, laikantis 28 ir 30 straipsnių nuostatų.

Įvaikinimas

32 straipsnis

1. Įvaikinant taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įtėvis turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kurios pilietis jis yra.

2. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, reikalavimus.

3. Jeigu vaikas yra vienos, o įtėvis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, įvaikinimo ar jo panaikinimo atveju reikalingas vaiko, jei to reikalauja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, sutikimas, jo įstatyminio atstovo ir šios Susitariančiosios Šalies kompetentingos valstybinės įstaigos sutikimas.

33 straipsnis

1. Priimti sprendimą įvaikinti yra kompetentinga įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įtėvis turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kurios pilietis jis yra.

2. 32 straipsnio 2 punkte numatytu atveju kompetentinga yra įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoktiniai turi arba turėjo paskutinę bendrą gyvenamąją vietą ar buveinę.

Globa ir rūpyba

34 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalies piliečių globos ir rūpybos bylose yra kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra globotinas ar rūpintinas asmuo, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip. Šiuo atveju taikytini šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Teisinius santykius tarp globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios globos ir rūpybos įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją, įstatymai.

35 straipsnis

1. Jeigu yra būtini globos arba rūpybos veiksmai globotinio arba rūpintinio interesais, kurio gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šios Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama privalo apie tai pranešti kompetentingai pagal 34 straipsnio 1 punktą Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaigai.

2. Neatidėliotinais atvejais Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga gali pati atlikti reikalingus veiksmus, tačiau apie tai ji turi nedelsdama pranešti kompetentingai pagal 34 straipsnio 1 punktą globos ir rūpybos įstaigai. Atlikti veiksmai galioja, kol ši įstaiga nepriims kitokio sprendimo.

36 straipsnis

1. Pagal 34 straipsnio 1 punktą kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga gali perduoti globą arba rūpybą kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamoms įstaigoms, jeigu globotinis arba rūpintinis turi šioje valstybėje gyvenamąją vietą, buveinę arba turtą. Globos ar rūpybos perdavimas galimas tik tada, kai įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutiks perimti globą arba rūpybą ir apie tai praneš prašymą pateikusiai įstaigai.

2. Įstaiga, perėmusi pagal šio straipsnio 1 punktą globą arba rūpybą, vykdo ją vadovaudamasi savo valstybės įstatymais. Tačiau ši įstaiga neturi teisės priimti sprendimų dėl globotinio arba rūpintinio asmeninės teisinės padėties, bet gali duoti leidimą susituokti, kai to reikalauja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai.

Turtiniai teisiniai santykiai

37 straipsnis

Nuosavybės teisė

1. Nuosavybės teisę į nekilnojamąjį turtą reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai.

2. Nuosavybės teisę į transporto priemones, kurios registruotinos valstybiniuose rejestruose, reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonę įregistravusi įstaiga, įstatymai.

3. Nuosavybės teisės ir kitokios daiktinės teisės į turtą atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal įstatymus Šalies, kurios teritorijoje turtas buvo tuo momentu, kai įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi tokios teisės atsiradimo ar pasibaigimo pagrindu. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą, kuris yra sandorio dalykas, atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal sandorio sudarymo vietos įstatymus, jeigu šalys nesusitarė kitaip.

38 straipsnis

Sandorio forma

1. Sandorio formą nustato sandorio sudarymo vietos įstatymai.

2. Sandorio dėl nekilnojamojo turto ir teisės į jį formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas turtas yra, įstatymai.

39 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Prievolės atlyginti žalą nustatomos pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, išskyrus prievolės, kylančias iš sutarčių ir kitų teisėtų veiksmų.

2. Jeigu padariusysis žalą ir nukentėjusysis yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teisme gautas pareiškimas, įstatymai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytose bylose priimti sprendimus kompetentingas teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą. Nukentėjusysis taip pat gali pareikšti ieškinį teisme tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atsakovas turi gyvenamąją vietą.

Paveldėjimas

40 straipsnis

Lygiateisiškumo principas

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai yra lygiateisiai su kitos Susitariančiosios Šalies piliečiais, gyvenančiais jos teritorijoje, gebėjimu sudaryti arba panaikinti testamentą turtui, esančiam kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje arba įgyvendintinoms ten teisėms, taip pat gebėjimu įgyti paveldimą turtą arba paveldimas teises. Turtą arba teises jie įgyja tokiomis pat sąlygomis, kokios nustatytos saviems Susitariančiosios Šalies piliečiams, gyvenantiems jos teritorijoje.

41 straipsnis

Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra turtas, įstatymai.

42 straipsnis

Turto perėjimas valstybei

Jeigu pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus paveldėtinas turtas pereina valstybės nuosavybėn (valstybės paveldimas pagal įstatymą), tai kilnojamas turtas perduodamas valstybei, kurios piliečiu jo mirties momentu buvo palikėjas, o nekilnojamas turtas pereina nuosavybėn tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra.

43 straipsnis

Testamento forma

Testamento formą nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo palikėjas sudarant testamentą. Tačiau pakanka, kad buvo laikytasi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo sudarytas testamentas, įstatymų. Ši nuostata taikytina ir panaikinant testamentą.

44 straipsnis

Kompetentingumas paveldėjimo bylose

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo bylas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nurodytą atvejį, nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą, įstaigos.

2. Kai visas kilnojamas paveldėtinas turtas yra teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kurioje palikėjas neturėjo paskutinės nuolatinės gyvenamosios vietos, tai pagal įpėdinio arba nuo palikimo atsisakiusio asmens pareiškimą, jeigu su tuo sutinka visi įpėdiniai, paveldėjimo bylą nagrinėja šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

3. Nekilnojamojo turto paveldėjimo bylas nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstaigos.

4. Šio straipsnio nuostatai taip pat taikomi ginčams paveldėjimo bylose.

45 straipsnis **Palikimo apsauga**

1. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos atlieka savo įstatymais numatytus veiksmus apsaugoti jos teritorijoje esantį paveldėtiną turtą, paliktą kitos Susitariančiosios Šalies piliečio.

2. Įstaigos, kurios atsakingos už palikimo apsaugą, po kitos Susitariančiosios Šalies piliečio mirties privalo nedelsdamos pranešti tos Susitariančiosios Šalies konsulinei įstaigai apie palikėjo mirtį ir apie asmenis, pareiškusius savo teises į palikimą, žinomas joms aplinkybes apie asmenis, turinčius teisę į palikimą, jų buvimo vietą, esamą testamentą, turto dydį ir vertę, taip pat veiksmus palikimui apsaugoti.

3. Diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai reikalaujant, joms perduodamas paveldėtinas kilnojamas turtas ir mirusiojo dokumentai.

46 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga turi teisę atstovauti šios Šalies piliečiams dėl paveldėjimo kitos Susitariančiosios Šalies įstaigose be įgaliojimo, jeigu tie piliečiai, jiems nesant arba dėl kitų svarbių priežasčių, negali laiku apginti savo teisių ir interesų ir nepaskyrė įgaliotinio.

47 straipsnis

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies pilietis mirė kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje kelionės metu, kur jis neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos, tai prie jo buvę daiktai pagal apyrašą perduodami diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo mirusysis.

48 straipsnis

1. Šios Sutarties 46 straipsnio numatytais atvejais kompetentinga paveldėjimo bylose įstaiga nusprendžia perduoti paveldėtiną turtą diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai.

2. Šis turtas gali būti perduotas įpėdiniams, jeigu:

1) yra apmokėti arba užtikrinti visi palikėjo kreditorių reikalavimai, pareikšti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldėtinas turtas, įstatymuose nustatytu terminu;

2) yra sumokėti arba užtikrinti visi mokesčiai, susiję su paveldėjimu;

3) kompetentingos įstaigos, jeigu tai būtina, leido išvežti paveldėtiną turtą.

3. Piniginės sumos persiunčiamos vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančiais įstatymais.

SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

49 straipsnis

Sprendimų civilinėse ir šeimos bylose, taip pat baudžiamosiose bylose dėl žalos atlyginimo pripažinimas ir vykdymas

Susitariančiosios Šalys tarpusavyje pripažįsta ir vykdo įsiteisėjusius teisingumo įstaigų sprendimus civilinėse ir šeimos bylose, taip pat nuosprendžius dėl nusikaltimu padarytos žalos atlyginimo.

Susitariančiųjų Šalių teritorijoje be specialios teisenos pripažįstami pagal savo pobūdį nereikalaujantys vykdymo globos ir rūpybos, civilinės metrikacijos ir kitų įstaigų sprendimai civilinėse ir šeimos bylose.

50 straipsnis

Prašymų leisti vykdyti sprendimus nagrinėjimas

1. Nagrinėti prašymus leisti vykdyti sprendimus kompetentingi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma, teismai.

2. Prašymas leisti vykdyti sprendimą paduodamas teismui, priėmusiam sprendimą byloje pirmąją instanciją. Prašymas, paduotas teismui, priėmusiam sprendimą byloje pirmąją instanciją, persiunčiamas kompetentingam priimti sprendimą dėl prašymo teismui.

3. Prašymo rekvizitus nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma, įstatymai.

4. Prie prašymo pridedamas patvirtintas sutinkamai su šios Sutarties 5 straipsnio 2 punktu jo vertimas.

51 straipsnis

Prie prašymo leisti vykdyti sprendimą būtina pridėti:

1) teismo patvirtintą sprendimo nuorašą, oficialų dokumentą apie sprendimo įsiteisėjimą, jeigu tai nėra aišku iš paties sprendimo teksto, taip pat pažymą apie jo vykdymą, jeigu sprendimas anksčiau buvo vykdomas Susitariančiosios Šalies teritorijoje;

2) dokumentą, patvirtinantį, kad atsakovui, nedalyvavusiam procese, buvo laiku ir nustatyta forma bent vieną kartą įteiktas šaukimas į teismą;

3) šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytų dokumentų patvirtinti vertimai.

52 straipsnis

Jeigu išduodant leidimą vykdyti sprendimą teismui kyla neaiškumų, jis gali paprašyti paaiškinimų iš asmens, padavusio prašymą, taip pat apklausti skolininką dėl prašymo esmės ir, esant reikalui, paprašyti paaiškinimo iš sprendimą priėmusiojo teismo.

53 straipsnis

Sprendimų vykdymo tvarka

Sprendimų vykdymo tvarką reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

54 straipsnis

Teismų sprendimų vykdymo išlaidoms taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

55 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti teismų sprendimus

Pripažinti teismo sprendimą arba leisti jį vykdyti gali būti atsisakyta:

- 1) jeigu padavęs prašymą asmuo arba atsakovas nedalyvavo procese dėl to, kad jam arba jo įgaliotiniui nebuvo laiku ir nustatyta forma įteiktas šaukimas į teismą;
- 2) jeigu dėl to paties teisinio ginčo tarp tų pačių šalių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, jau anksčiau buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs sprendimas arba jeigu tos Susitariančiosios Šalies įstaiga buvo anksčiau pradėjusi procesą šioje byloje;
- 3) jeigu pagal šią Sutartį, o šioje Sutartyje nenumatytais atvejais – pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, byla priklauso išimotinei jos įstaigų kompetencijai.

56 straipsnis

Šios Sutarties 49–55 straipsnių nuostatai dėl teismų sprendimų taikomi taip pat teismų patvirtintoms taikos sutartims.

57 straipsnis

Daiktų išvežimas ir piniginių sumų pervedimas

Išvežant daiktus ir pervedant pinigines sumas, įgytus vykdymo procese, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

I I S K Y R I U S

TEISINĖ PAGALBA BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Baudžiamojo persekiojimo vykdymas

58 straipsnis

Pareiga pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis, prašant kitai Susitariančiajai Šaliai, pagal savo įstatymus pradeda arba perima savų piliečių, įtariamų padarius nusikaltimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.
2. Pareiškimai dėl baudžiamojo persekiojimo, nukentėjusiųjų paduoti pagal vienos Susitariančiosios Šalies įstatymus nustatytais terminais kompetentingoms įstaigoms, galioja ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

59 straipsnis

Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame nurodoma:
 - 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

- 2) aprašymas veikos, dėl kurios prašoma pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą;
- 3) kiek galima tikslesnis veikos padarymo laikas ir vieta;
- 4) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;
- 5) įtariamojo vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat, jeigu galima, šio asmens išorės aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;
- 6) turimi duomenys apie padarytos materialinės žalos dydį.

Prie prašymo pridedami nukentėjusiojo skundas baudžiamojame byloje, keliamame tik dėl nukentėjusiojo skundo, ir pareiškimas atlyginti materialinę žalą, jeigu ji yra, taip pat – prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies turimi parengtinio tyrimo dokumentai ir įrodymai. Perduodant daiktus, kurie yra nusikaltimo įrankiai arba įgyti nusikaltimu, vadovaujasi 72 straipsnio 3 punkto nuostatais.

2. Jeigu tuo metu, kai pagal 58 straipsnio 1 punktą pateikiamas prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą, asmuo yra suimtas prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jis atvežamas į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją. Suimtojo asmens etapavimą į kitos Šalies teritoriją sankcionuoja pareigūnas, prižiūrintis bylos tyrimą. Toks asmuo perduodamas vadovaujantis šios Sutarties 70 straipsnio 1 punktu.

IŠDAVIMAS

60 straipsnis

Nusikaltimai, dėl kurių išduodama

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja pagal prašymą išduoti viena kitai šioje Sutartyje numatytomis sąlygomis asmenis, esančius jų teritorijoje, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

2. Asmenys išduodami už veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kuriuos numatyta bausmė – laisvės atėmimas daugiau kaip vieneriems metams arba kita griežtesnė bausmė. Nuosprendžio įvykdymui asmuo išduodamas, kai jis už tokius nusikaltimus nuteistas laisvės atėmimu daugiau kaip šešiams mėnesiams arba kita griežtesne bausme.

61 straipsnis

Atsisakymas išduoti

Neišduodama, jeigu:

- 1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, pilietis arba asmuo, kuriam šioje valstybėje suteikta prieglobsčio teisė;
- 2) baudžiamasis persekiojimas pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus pradedamas tik pagal nukentėjusiojo skundą;
- 3) prašymo gavimo momentu pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba dėl kito teisėto pagrindo;
- 4) asmeniui, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimti ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą.

Gali būti atsisakyta išduoti, jeigu nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, padarytas Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje.

Atsisakius išduoti, Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneša Šaliai, pateikusiai prašymą, atsisakymo pagrindus.

62 straipsnis

Išdavimo atidėjimas

Jeigu asmeniui, kurį prašoma išduoti, taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis atlieka bausmę už kitą nusikaltimą Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje, išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo pabaigos ar atleidimo nuo jos bet kuriuo teisėtu pagrindu.

63 straipsnis

Išdavimas tam tikram laikui

Jei dėl 62 straipsnyje numatyto išdavimo atidėjimo gali pasibaigti baudžiamojo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo tyrimą, esant pagrįstam prašymui, asmuo gali būti išduotas tam tikram laikui su sąlyga, kad jis bus nedelsiant grąžintas atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių buvo išduotas, ir ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo išdavimo dienos.

64 straipsnis

Išdavimas, prašant kelioms valstybėms

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, sprendžia, kuris iš tų prašymų turi būti patenkintas, atsižvelgdama į padarytų nusikaltimų sunkumą ir prašymų gavimo eiliškumą.

65 straipsnis

Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis nubaustas už kitokį nusikaltimą negu tas, dėl kurio jis buvo išduotas.

2. Asmuo taip pat negali būti išduotas trečiajai valstybei be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo.

3. Nereikia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, sutikimo, jeigu išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui, atlikus bausmę arba nuo jos atleidus bet kuriuo teisėtu pagrindu, per 10 dienų neišvyko iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos arba savo noru grįžo į ją jau po to, kai buvo iš jos išvykęs. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį išduotas asmuo negalėjo išvykti iš prašymą pateikusių Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių.

66 straipsnis

Prašymas išduoti

1. Prašymas išduoti turi būti pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

- 1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;
- 2) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veikia pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

3) išduotino asmens vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat jeigu galima – jo išvaizdos aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;

4) padarytos materialinės žalos dydis.

2. Prie prašymo išduoti baudžiamojo persekiojimo vykdymui turi būti pridėtas patvirtintas nutarimo suimti nuorašas su faktinių bylos aplinkybių aprašymu.

Prie prašymo išduoti nuosprendžio vykdymui turi būti pridėti patvirtintas nuosprendžio nuorašas, pažyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą ir baudžiamojo įstatymo, kuriuo remiantis asmuo nuteistas, tekstas. Jeigu nuteistasis jau atliko dalį bausmės, apie tai taip pat pranešama.

67 straipsnis **Išduotino asmens suėmimas**

Gavusi prašymą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, nedelsdama atlieka veiksmus suimti išduotiną asmenį, išskyrus atvejus, kai pagal šią Sutartį jis neišduodamas.

68 straipsnis **Papildomi duomenys**

1. Jeigu prašyme išduoti nėra reikalingų duomenų, nurodytų 66 straipsnyje, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali pareikalausti jų papildomai. Kita Susitariančioji Šalis turi atsakyti į šį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį; šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas 15 dienų.

2. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis per nustatytą terminą nepateiks papildomų duomenų, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali paleisti asmenį, sulaikytą pagal šios Sutarties 67 straipsnį.

69 straipsnis **Suėmimas arba sulaikymas iki prašymo išduoti gavimo**

1. Neatidėliotinu atveju Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, jį pateikusiųs Susitariančiosios Šalies prašoma, gali suimti asmenį iki 66 straipsnyje nurodyto prašymo išduoti gavimo. Prie prašymo pridedami nutarimo suimti arba įsiteisėjusio nuosprendžio, priimtų dėl to asmens, nuorašai ir nurodoma, kad prašymas išduoti bus išsiųstas nedelsiant.

Prašymas ir pridedami prie jo dokumentai perduodami bet koku būdu, užtikrinančiu visų dokumento rekvizitų perdavimą (faksas ir pan.).

2. Asmuo gali būti sulaikytas ir negavus šio straipsnio 1 punkte nurodyto prašymo, jeigu yra pakankamas pagrindas išvada, kad jis kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje padarė nusikaltimą, dėl kurio gali būti išduotas.

3. Apie suėmimą arba sulaikymą pagal šio straipsnio 1 ar 2 punktus arba apie priežastis, dėl kurių 1 punkte nurodytas prašymas nebuvo patenkintas, nedelsiant pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai.

4. Asmuo, suimtas pagal šio straipsnio 1 punktą, turi būti paleistas, jeigu per 15 dienų nuo prašymo suimti gavimo dienos, iš kitos Susitariančiosios Šalies nebuvo gautas prašymas išduoti. Prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, šis terminas gali būti pratęstas 15 dienų.

70 straipsnis **Išdavimo vykdymas**

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša Susitariančiajai Šaliai, iš kurios gautas prašymas, savo sprendimą dėl išdavimo, informuodama apie išdavimo vietą ir laiką.

2. Jeigu prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis nepriima išduotino asmens per 15 dienų po nustatytos išdavimo datos, suimtas asmuo turi būti paleistas. Prašymą pateikiančiai Susitariančiajai Šaliai prašant, šis terminas gali būti pratęstas, bet ne daugiau kaip 15 dienų.

71 straipsnis

Pakartotinis išdavimas

Jeigu išduotas asmuo išvengs baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo ir grįš į teritoriją tos Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, tai prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, jis gali būti išduotas pakartotinai. Šiuo atveju prie prašymo nereikia pridėti 66 straipsnyje išvardintų dokumentų.

72 straipsnis

Daiktų perdavimas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas išduoti, perduoda prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai daiktus, kurie yra nusikaltimo, dėl kurio išduodama pagal 60 straipsnį, įrankiai, taip pat daiktus, ant kurių yra nusikaltimo pėdsakų, arba įgytus nusikalstamu būdu. Šie daiktai perduodami pagal prašymą ir tuo atveju, kai asmuo negali būti išduotas dėl jo mirties ar dėl kitų priežasčių.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali tam tikram laikui sulaikyti šio straipsnio 1 punkte nurodytų daiktų perdavimą, jeigu jie jai būtini atliekant veiksmus kitoje baudžiamojoje byloje.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktus, perduotus pateikusiai prašymą Susitariančiajai Šaliai, lieka galioti. Baigus bylą, šie daiktai turi būti grąžinti juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai.

73 straipsnis

Tranzitinis pervežimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia pervežti per savo teritoriją asmenis, kuriuos kitai Susitariančiajai Šaliai išdavė trečioji valstybė. Susitariančiosios Šalys neprivalo leisti pervežti asmenų, kurių išduoti pagal šią Sutartį neleidžiama.

2. Prašymas leisti pervežti įforminamas ir siunčiamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos kiekvienu atveju suderina tranzito būdą, maršrutą ir kitas sąlygas.

4. Tranzitinio pervežimo išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

74 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių atstovų dalyvavimas teikiant teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose

Vienos Susitariančiosios Šalies atstovai, sutikus kitai Susitariančiajai Šaliai, gali dalyvauti, šiai tenkinant prašymus suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose.

75 straipsnis

Duomenys apie teistumą

Susitariančiosios Šalys pagal prašymą teikia viena kitai duomenis apie teistumą asmenų, kuriuos anksčiau buvo nuteisę jų teismai, jeigu tiems asmenims taikoma baudžiamoji atsakomybė prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

76 straipsnis

Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai asmens, dėl kurio buvo prašyta pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą, taip pat išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Prašant išsiunčiamas įsiteisėjusio nuosprendžio ar kitokio galutinio sprendimo nuorašas.

77 straipsnis

Duomenys apie nuosprendžius

Susitariančiosios Šalys kasmet praneš viena kitai apie įsiteisėjusius nuosprendžius, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teismai priėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių.

Trečioji dalis

BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

78 straipsnis

Sutarties įsigaliojimas

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus 30 dienų po pasikeitimo ratifikaciniais raštais, kuris įvyks Maskvoje.

79 straipsnis

Sutarties galiojimo terminas

1. Ši Sutartis galios neterminuotai.

Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių bet kuriuo metu gali ją denonsuoti, raštu pranešdama apie tai kitai Susitariančiajai Šaliai. Denonsavimas įsigalios po šešių mėnesių nuo tos dienos, kai kita Susitariančioji Šalis gaus pranešimą.

2. Ši Sutartis gali būti pakeista arba papildyta jos sudarymui nustatyta tvarka.

Sudaryta Kišiniove 1993 m. vasario 9 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir rumunų kalbomis, abu tekstai turi vienodą galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

MOLDOVOS RESPUBLIKOS
VARDU
